

KONINKRIJK BELGIË

-----

ADVIES 36.370/1

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 29 december 2003 door de Minister van Energie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de algemene tariefstructuur en de basisprincipes en procedures inzake de tarieven en de boekhouding van de aardgasdistributienetbeheerders actief op het Belgisch grondgebied", heeft op 15 januari 2004 het volgende advies gegeven:

### VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

1. Op grond van het laatste lid van artikel 15/5, § 2, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, kan de Koning, na overleg met de gewestregeringen, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, het toepassingsgebied van het eerste tot het derde lid van die bepaling uitbreiden tot de tarieven voor de aansluiting op de distributienetten en het gebruik ervan, alsook tot de tarieven van de ondersteunende diensten, geleverd door de distributie-ondernemingen.

Bij het koninklijk besluit van 7 februari 2002 tot instelling van de tarieven voor de aansluiting op de distributienetten voor aardgas en het gebruik ervan, en van de tarieven van de ondersteunende diensten, geleverd door de distributie-ondernemingen, werd de genoemde uitbreiding principieel gerealiseerd. In het voorliggende ontwerpbesluit wordt die uitbreiding verder geconcretiseerd.

Krachtens artikel 15/5, § 2, eerste lid, van de wet van 12 april 1965 bepaalt de Koning de algemene tariefstructuur op voorstel van de Commissie voor de regulering van de electriciteit en het gas (CREG), terwijl Hij bij het bepalen van de in artikel 15/5, § 2, derde lid, van die wet bedoelde regels slechts het advies van die commissie dient in te winnen.

In casu is het voorstel dat de CREG op 27 maart 2003 heeft gedaan, niet beperkt tot regels betreffende de algemene tariefstructuur, maar heeft het ook betrekking op in de laatstgenoemde bepaling bedoelde regels. Dat onderdeel van het voorstel kan evenwel worden gegrond op artikel 15/14, § 2, derde lid, van de wet van 12 april 1965, naar luid waarvan de CREG op eigen initiatief voorstellen kan doen in de gevallen waarin die wet of haar uitvoeringsbesluiten het advies van de CREG vereisen. Het spreekt voor zich dat wanneer de Koning, zoals in casu het geval is, het voorstel van de CREG nagenoeg integraal overneemt, dat voorstel kan worden geacht in de plaats te komen van het in artikel 15/5, § 2, derde lid, van de wet van 12 april 1965 bedoelde advies.

2. Op grond van artikel 15/5, § 2, laatste lid, van de wet van 12 april 1965 diende over het ontwerp overleg te worden gepleegd met de gewestregeringen. Uit geen

.../...

enkel stuk van het aan de Raad van State, afdeling wetgeving, voorgelegde dossier blijkt dat zulk een overleg heeft plaatsgevonden <sup>(1)</sup>.

Aan dat vormvereiste zal alsnog dienen te worden voldaan. Mocht de ontworpen regeling ten gevolge van het vervullen ervan nog wijzigingen ondergaan, zullen de gewijzigde teksten het voorwerp dienen uit te maken van een advies van de Raad van State, afdeling wetgeving.

### ONDERZOEK VAN DE TEKST

#### Aanhef

1. Het eerste lid van de aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 20/1, § 2, van de wet van 12 april 1965, dat rechtsgrond biedt aan artikel 27 van het ontwerp.

Aangezien het laatste lid van artikel 15/5, § 2, in het geheel niet voorkwam in het oorspronkelijke artikel 15/5, § 2, dat werd ingevoegd bij de wet van 29 april 1999, vulle men het eerste lid van de aanhef aan met de woorden ", ingevoegd bij de wet van 16 juli 2001;" <sup>(2)</sup>.

2. Het voorstel van de CREG dateert van 27 maart 2003 en niet van 23 januari 2003. Het derde lid van de aanhef dient gelet hierop te worden aangepast.

---

<sup>(1)</sup> Het overleg met de gewestregeringen moet uiteraard betrekking hebben op de in artikel 15/5, § 2, laatste lid, van de wet van 12 april 1965 bedoelde regels zelf, zodat niet kan worden volstaan te refereren aan een vraag van de gewesten om een regeling betreffende de tarieven van de aardgasdistributienetbeheerders vast te stellen.

<sup>(2)</sup> Gelet op de samenhang van de onderscheiden leden van artikel 15/5, § 2, van de wet van 12 april 1965, zou ook kunnen worden verwezen naar die bepaling in zijn geheel. Men schrijve dan "... op artikel 15/5, § 2, ingevoegd bij de wet van 29 april 1999 en vervangen bij de wet van 16 juli 2001;".

3. In het vijfde lid van de aanhef dient te worden gerefereerd aan het - nog plaats te vinden - overleg met de gewestregeringen over het ontworpen besluit, en niet aan het overleg met de gewesten dat op 20 december 2001 plaatsvond.

4. Het zesde lid van de aanhef late men aanvangen als volgt:

"Gelet op advies 36.370/1 van de Raad van State, gegeven op ...".

### Hoofdstuk I

In het opschrift van hoofdstuk I schrijve men in de Franse tekst "Chapitre premier" in plaats van "Chapitre I".

### Artikel 1

1. In de Franse tekst van artikel 1, eerste lid, dient de datum van het erin vermelde koninklijk besluit (28 juni 1971) te worden vermeld en dient, geheel op het einde, het woord "royal" te worden geschrapt.

2. In de Franse tekst van artikel 1, tweede lid, 2°, schrijve men "alinéas 1<sup>er</sup> à 3" in plaats van "alinéa un à trois".

3. Met betrekking tot het onderscheid tussen de begrippen "complementaire dienst" (artikel 1, tweede lid, 16°) en "supplementaire dienst" (artikel 1, tweede lid, 17°) verschaft de afgevaardigde van de CREG de volgende verduidelijking :

"Het onderscheid is dat een complementaire dienst nog wél iets te maken heeft met de activiteit van aardgasdistributie terwijl een supplementaire dienst niets meer te maken heeft met die activiteit, maar geleverd wordt door de distributienetbeheerder omwille van een opgebouwde specifieke know-how verbonden aan gasdistributie.

.../...

Voor aardgas is er in wezen maar één complementaire dienst, namelijk ontspanning (drukreductie) bij de klant. Dit staat ook zo geschreven in artikel 4 van het ontwerp KB. Deze dienst kan verschillen van klant tot klant (vooral bij de industriële klanten die op de distributie zijn aangesloten) en moet niet noodzakelijk door iedereen op dezelfde wijze worden onderschreven.

Een supplementaire dienst kan bijvoorbeeld zijn het verhuren van gaskachels en/of optische vezels die langs een gasleiding liggen. Het kan ook iets heel anders zijn. Supplementaire diensten zijn dus erg uiteenlopend van aard en hun tarief kan daarom enkel geval per geval door de distributienetbeheerder opgesteld worden. Hoofdzaak is ervoor te zorgen dat geen enkel van de kosten of opbrengsten, veroorzaakt door de supplementaire diensten, zich zouden mengen in de tarieven voor basis- en complementaire diensten, die gereguleerde tarieven zijn".

Het aldus verduidelijkte onderscheid zou in de tekst van artikel 1, tweede lid, 16° en 17°, tot uiting moeten komen <sup>(3)</sup>.

3. De volzin die in artikel 1, 24°, na de definitie van het begrip "aansluiting" is opgenomen, dient te vervallen. In een definitie mogen immers geen normatieve bepalingen voorkomen <sup>(4)</sup>.

---

<sup>(3)</sup> Eenzelfde opmerking geldt overigens ten aanzien van artikel 1, 11° en 12°, van het koninklijk besluit van 15 april 2002 betreffende de algemene tariefstructuur en de basisprincipes en procedures inzake de tarieven en de boekhouding van de aardgasvervoersondernemingen actief op het Belgisch grondgebied en ten aanzien van artikel 1, 11° en 12°, van het koninklijk besluit van 15 december 2003 betreffende de algemene tariefstructuur en de basisprincipes en procedures inzake de tarieven en de boekhouding van de aardgasvervoersondernemingen actief op het Belgische grondgebied voor hun nieuwe transportinfrastructuren erkend als zijnde van nationaal of Europees belang en noodzakelijk om hun ontwikkeling op lange termijn mogelijk te maken. Over de ontwerpen van deze besluiten werd respectievelijk op 19 februari 2002 en 20 november 2003 door de afdeling wetgeving een spoedadvies uitgebracht, zodat geen doorgedreven onderzoek ervan heeft plaatsgevonden.

<sup>(4)</sup> Overigens dient in een opsomming het gebruik van tussenzinnen te worden vermeden.

### Artikel 3

Het is onduidelijk wat in artikel 3, § 5, wordt bedoeld met het begrip "het vastliggend".

### Artikelen 6, 7 en 8

Op vraag van het bevoegde lid van het auditoraat verschaft de afgevaardigde van de CREG de volgende toelichting bij de artikelen 6 tot 8 :

"Vraag 2 : wat betekent "meest representatieve parameters van de aangeboden dienst" ?

De meest representatieve parameters zijn de kostenveroorzakers van een dienst. Voor de dienst "ontspanning" (drukreductie) zijn de meest representatieve parameters de onderhoudskosten en de slijtage van de installaties. Voor de tariefbepaling van deze dienst moeten die twee parameters (loonkosten van het onderhoudsteam en afschrijvingen van de installaties) dus zeker in de term (of tariefformule) terug te vinden zijn.

Vraag 3 : Termen in verband met het gebruik van de parameter ?

In bovenvermeld voorbeeld is het duidelijk dat de term (of de tariefformule) in functie staat van het gebruik van de parameters : hoe meer kubieke meter aardgas er moet ontspannen worden des te hoger de slijtage en het onderhoud en dus de kost. Het resultaat van deze term (of tariefformule) stijgt of daalt naargelang het gebruik van de parameters.

Vraag 4 : Termen in verband met de onderschrijving van de parameter ?

Om aan de behoeftes van de klanten te kunnen voldoen moeten de distributienetbeheerders ervoor zorgen dat er voldoende capaciteit (debiet) voorzien is. De diameter van de leidingen en de capaciteit van de installaties moeten voldoende groot zijn om de klant van aardgas te bedienen zelfs op het moment dat deze klant een piekverbruik kent. De maximale capaciteit zal niet steeds gebruikt worden maar ligt toch voorhanden. De kost van die capaciteit is dus gemaakt en hangt niet af van het volume aardgas dat verbruikt wordt. De kost van de parameter "capaciteit", kan vertaald worden in een vaste term (of tariefformule) die enkel afhangt van de maximale hoeveelheid capaciteit die een klant onderschrijft of reserveert.

Vraag 5 : Beleid dat de verhouding bepaalt ?

.../...

Het tarief voor gebruik van de distributienetten kan bestaan uit een vast gedeelte en een volumegebonden gedeelte. De verhouding tussen het deel verbonden met het gebruik en het deel verbonden met de onderschrijving (vast gedeelte) wordt bepaald door een beleid gebaseerd op het streven naar de grootst mogelijke efficiëntie.

Dat wil zeggen dat de tarieven de verbruikers moeten aansporen om het distributienet zo efficiënt mogelijk te gebruiken.

Hoe gaat dit in zijn werk ?

Zoals hoger vermeld vergoedt het vast gedeelte de gereserveerde capaciteit.

Capaciteit dient om het piekverbruik te kunnen leveren aan de klanten.

Piekverbruiken vergen bijkomende investeringen die slechts een paar uur per jaar gebruikt worden en bemoeilijken het beheer van het distributienet. Piekverbruiken moeten dus tot een minimum herleid worden.

Indien de distributienetbeheerder in zijn tariefformule een groot gewicht geeft aan de term capaciteit (dus de verhouding vast/volumegebonden groot is) dan ontmoedigt hij hierdoor de klanten om grote capaciteiten te onderschrijven. De klanten gaan dus zoeken om hun piekverbruiken (hetgeen de capaciteit bepaalt) te verminderen. Dit kunnen ze doen door eventueel het productieproces (de behoefte aan aardgas) meer te spreiden over de tijd, bijvoorbeeld over het jaar of over de 24 uren die een dag telt. Het tarievenbeleid kan er dus toe leiden dat de vraag naar aardgas meer gespreid wordt over het jaar of over dag/nacht zodat het distributienet efficiënter benut wordt. De algemene kosten kunnen daardoor gedrukt worden hetgeen ten goede komt aan alle gebruikers.

Vraag 6 : Draagwijdte van artikel 7 (seizoenen) ?

De draagwijdte van artikel 7 heeft te maken met het optimaal gebruik van capaciteit van het distributienet. Bij aardgas is het zo dat een gedeelte van het verbruik bijvoorbeeld afhangt van de buitentemperatuur en dat dus in de zomerperiode minder aardgas wordt verbruikt. Indien het tarief termen (of formules) zou bevatten die de distributie van aardgas in de zomer goedkoper maken, dan zullen bepaalde verbruikers geneigd zijn hun verbruik meer te verplaatsen naar de zomerperiode (indien het productieproces dat zou toelaten) en dragen zij zo bij tot een hogere gebruiksgraad van het distributienet. Dit kan alweer leiden tot algemene kostenverlaging.

Artikel 7 zegt wel "als dat mogelijk en redelijk is". De redelijkheid van een tarief dat het aardgas duurder zou maken in de winter is niet bewezen, vermits een residentiële verbruiker verplicht is zijn woning te verwarmen in de winter en dit niet kan verplaatsen naar de zomerperiode.

Vraag 7 : De tarifaire toeslagen die voortvloeien uit de niet-naleving van de gewone gebruiksvoorwaarden (artikel 8) ?

.../...

Bij het gebruik van het distributienetwerk is het noodzakelijk dat de geïnjecteerde hoeveelheden aardgas gelijk zijn aan de afgenomen hoeveelheden om het evenwicht van het net te behouden. Indien een gebruiker van het netwerk dit evenwicht niet zou respecteren moet hij daarvoor een boete betalen. Deze boetes zijn de tarifaire toeslagen die voortvloeien uit de niet-naleving van de gewone gebruiksvoorwaarden".

De aldus omschreven draagwijdte van de artikelen 6 tot 8 zou duidelijker in de tekst van die artikelen tot uiting moeten worden gebracht, of minstens zou aan het ontwerp een verslag aan de Koning moeten worden toegevoegd waarin nadere toelichting omtrent die artikelen kan worden gegeven <sup>(5)</sup>.

2. Bij de redactie van de artikelen 6 tot 8 dient beter rekening te worden gehouden met de regels van de wetgevingstechniek. Zo mag in beginsel geen woord als "moeten" worden gebruikt <sup>(6)</sup>, mag geen gebruik worden gemaakt van de toekomstige tijd, en dienen de doelstellingen van de regeling niet te worden uitgedrukt <sup>(7)</sup>.

### Artikel 9

Vraag is wat de draagwijdte is van de bepaling dat de tariefposten in verband met de belastingen, heffingen, toeslagen, bijdragen en retributies in de facturatie van de tarieven worden geïntegreerd, maar geen tarieven zijn in de zin van de artikelen 3 tot 8 van het ontworpen besluit (artikel 9), en hoe die bepaling inpasbaar is binnen artikel 15/5 van de wet van 12 april 1965. In dit verband dient onder meer te worden gewezen op artikel 15/5, § 2, tweede lid, 2° en 3°, van de wet van 12 april 1965, naar luid waarvan de tarieven worden bepaald "in functie van de kosten en zij het de vervoersonderneming (hier "aardgasdistributienetbeheerder") mogelijk (maken) om alle reële kosten te dekken die toerekenbaar zijn aan de taken bedoeld in de artikelen 15/1, 1°, en 15/2" en zij "een billijke winstmarge (inhouden) ter vergoeding van het kapitaal

---

<sup>(5)</sup> Deze opmerking geldt eveneens ten aanzien van de artikelen 6 tot 8 van de koninklijke besluiten van 15 april 2002 en 15 december 2003.

<sup>(6)</sup> Deze opmerking geldt ook ten aanzien van artikel 30 van het ontwerp.

<sup>(7)</sup> Wel kunnen de doelstellingen van de regeling worden toegelicht in een verslag aan de Koning.

geïnvesteed in het transmissienet (hier "distributienet") om de optimale ontwikkeling ervan op lange termijn te waarborgen".

Volgens de ontworpen regeling zouden de inkomstenbelastingen als kost mogen worden beschouwd (zie artikel 9, 4°) en aldus in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de tarieven<sup>(8)</sup>. Dit moet echter worden geacht in strijd met de wet te zijn. De netbeheerder, die moet zijn opgericht onder de vorm van een handelsvennootschap, is vennootschapsbelasting verschuldigd en aldus wordt hij krachtens artikel 185 van het Wetboek der Inkomstenbelastingen 1992 belast "op het totale bedrag van de winst, uitgekeerde dividenden inbegrepen". Die winst vóór belastingen is normaal het verschil tussen de inkomsten en uitgaven.

Conceptueel kan de vennootschapsbelasting niet als een kost worden beschouwd, zodat die belasting dan ook niet kan worden doorgerekend in de tarieven.

### Artikel 10

1. De indeling van artikel 10, § 3, tweede lid, met streepjes dient te worden vervangen door een indeling met "1°", "2°", "3°", enzovoort. Een indeling met streepjes kan immers tot verwarring leiden, met name wanneer de ingedeelde bepaling later wordt gewijzigd en er elders naar wordt verwezen.

2. Artikel 10, § 3, heeft geen betrekking op de procedure voor de voorlegging en de goedkeuring van de tarieven, en hoort derhalve niet thuis in hoofdstuk III van het ontwerp.

---

<sup>(8)</sup> Ondanks de verwarringstichtende redactie van de eerste twee volzinnen van artikel 9, die dienen te worden herschreven, is dit de reële draagwijdte ervan. De afgevaardigde van de CREG bevestigt overigens dat die tariefposten wel degelijk tarieven uitmaken, en dat de tweede volzin van artikel 9 enkel beoogt te verduidelijken dat die tariefposten niet moeten worden bekeken in het licht van de in de artikelen 3 tot 8 bedoelde criteria.

3. Met betrekking tot het laatste streepje van artikel 10, § 3, tweede lid, kan worden verwezen naar de opmerking bij artikel 9.

### Artikel 13

Een indeling in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet kan bijdragen tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel.

De indeling van artikel 13 in drie paragrafen die elk slechts uit één lid bestaan, kan derhalve vervallen.

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van artikel 24.

### Artikel 14

Men schrijve in artikel 14, eerste lid, "het controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas" in plaats van "het Controlecomité".

### Artikel 15

In artikel 15, § 2, 3°, moet worden gespecificeerd hoeveel algemene vergaderingen worden bedoeld met de term "de laatste algemene vergaderingen".

### Artikel 17

1. Men schrijve in artikel 17, § 1, 2°, b), "één miljoen euro" in plaats van "1 miljoen EUR".

2. In artikel 17, § 1, 4° en 8°, dienen de streepjes te worden vervangen door de vermeldingen "a)", "b)", "c)", enzovoort.

#### Artikel 19

In de inleidende zin van de Nederlandse tekst van artikel 19 schrijve men "bepalingen" in plaats van "beschikkingen".

#### Artikel 20

Met betrekking tot artikel 20, § 2, 1°, d), wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 9.

#### Artikel 26

1. De afgevaardigde van de CREG verduidelijkt dat het begrip "bonus" verwijst naar het verschil tussen de begrote winst en de effectief gerealiseerde winst, terwijl men in het tegenovergestelde geval met een malus te maken heeft.

Voorts verstrekke hij de volgende toelichting met betrekking tot de draagwijdte van artikel 26 van het ontwerp:

"Indien een bonus optreedt, dan wil dit zeggen dat er meer winst werd gemaakt dan toegestaan en verwacht werd. De tarieven waren dus te hoog en om ze op het juiste niveau te plaatsen voor het nieuwe jaar dient er rekening gehouden te worden met die bonus bij de bepaling van de tarieven voor het nieuwe jaar. Men spreekt hier van inbrengen van de bonus in het verlies of overschot van het afgelopen boekjaar, hetgeen een regularisatierekening is die specifiek gebruikt wordt voor het bijsturen van de nieuwe tarieven. In het geval van een bonus kan dit bedrag in mindering gebracht worden van de kosten van het nieuwe tarief".

Ook deze verduidelijkingen zouden in de tekst van het ontworpen besluit of in een verslag aan de Koning kunnen worden weergegeven <sup>(9)</sup>.

2. In artikel 26, eerste lid, tweede volzin, dient te worden verwezen naar artikel 20, § 2, 3°, in plaats van naar artikel 20, § 2, 2°.

3. In de tweede en de derde volzin van het vierde lid van artikel 26 dient telkens rechtstreeks te worden gerefereerd aan artikel 15/5, § 2, tweede lid, 3°, van de wet van 12 april 1965. Het is immers in die bepaling, waaraan in artikel 20, § 2, 2°, a), van het ontwerp <sup>(10)</sup> enkel wordt gerefereerd, dat het begrip "billijke winstmarge" nader wordt omschreven.

### Artikel 27

1. De stellers van het ontwerp lijken eraan te zijn voorbijgegaan dat het bedrag van de geldboeten waarop de opdecimen bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechterlijke geldboeten van toepassing zijn, met toepassing van artikel 1 van die wet slechts met veertig decimen <sup>(11)</sup> wordt verhoogd, en niet langer met duizend negenhonderdnegentig decimen.

Vraag is derhalve of de in artikel 27 opgenomen bedragen niet moeten worden herzien.

2. Men vervange in artikel 27 de afkorting "EUR" door het woord "euro".

---

<sup>(9)</sup> Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 25 van het koninklijk besluit van 15 april 2002 en van artikel 24 van het koninklijk besluit van 15 december 2003.

<sup>(10)</sup> En niet in artikel "19, § 2, 1°, a)," zoals verkeerdelijk in de tweede volzin van het vierde lid wordt vermeld.

<sup>(11)</sup> Vanaf 1 maart 2004, verhoogd met vijfenveertig decimen.

### Artikel 29

De Raad van State, afdeling wetgeving, ziet geen specifieke reden om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding voor besluiten bepaald door artikel 6 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen. Artikel 29 lijkt dan ook uit het ontwerp te moeten worden weggelaten, te meer daar in het ontwerp tal van verplichtingen aan de betrokken netbeheerders worden opgelegd.

### TAALKUNDIGE OPMERKINGEN

1. Het ontwerp bevat een aantal discordanties tussen de Nederlandse en de Franse tekst ervan en dient met het oog op het wegwerken ervan opnieuw te worden nagekeken.

Bij wijze van voorbeeld kan op het volgende worden gewezen:

- in de Franse tekst van artikel 1, 5° is het in de Nederlandse tekst voorkomende woord "effectieve" niet weergegeven;
- de Nederlandse en de Franse tekst van artikel 1, 24°, zijn niet geheel gelijkkluidend;
- het equivalent van de in de Franse tekst van artikel 1, 26°, voorkomende woorden "aux reseaux desquelles" is weggefallen in de Nederlandse tekst;
- in de Nederlandse tekst van artikel 3, § 5, komt het equivalent van de Franse woorden "du coût de" niet voor;
- in artikel 9, 3°, wordt in de Franse tekst gewag gemaakt van "un gestionnaire de reseau de distribution", terwijl in de Nederlandse tekst de term "aardgasdistributienetbeheerder" wordt gebruikt;
- in artikel 22, § 2, eerste lid, 5°, wordt in de Franse tekst de meervoudsvorm "les longueurs" gebruikt, terwijl in de Nederlandse tekst de enkelvoudsvorm "de lengte" voorkomt;

- in artikel 22, § 2, eerste lid, 10°, worden in de Franse tekst de woorden "la description" gebruikt, terwijl in de Nederlandse tekst van "de samenstelling" gewag wordt gemaakt;
- in diezelfde bepaling ontbreekt in de Nederlandse tekst het equivalent van de in de Franse tekst voorkomende woorden "du reseau de transport" (lees "du réseau de distribution de gaz naturel");
- in de Franse tekst van artikel 26, vierde lid, dient conform de Nederlandse tekst, te worden geschreven "ces dépenses" in plaats van "des dépenses";
- in de Nederlandse tekst van diezelfde bepaling is het equivalent van de in de Franse tekst voorkomende woorden "le paiement de" niet weergegeven;
- in de Franse tekst van artikel 28, eerste lid, is het equivalent van de woorden "binnen (...) twee maanden", die in de Nederlandse tekst voorkomen, niet weergegeven.

2. Zowel de Nederlandse als de Franse tekst zijn op taalkundig vlak voor verbetering vatbaar.

In de Nederlandse tekst dienen in ieder geval een aantal gallicismen (zoals "binnen de vijftien dagen", "overmaken", "voorzien") te worden weggewerkt.

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |                          |                                          |
|----------|--------------------------|------------------------------------------|
| de Heren | M. VAN DAMME,            | kamervoorzitter,                         |
|          | J. BAERT,<br>J. SMETS,   | staatsraden,                             |
|          | A. SPRUYT,<br>M. RIGAUX, | assessoren van de<br>afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | A. BECKERS,              | griffier.                                |

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ROYAUME DE BELGIQUE

-----

AVIS 36.370/1

DE LA SECTION DE LÉGISLATION  
DU CONSEIL D'ÉTAT

-----

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Énergie, le 29 décembre 2003, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "relatif à la structure tarifaire générale et aux principes de base et procédures en matière de tarifs et de comptabilité des gestionnaires des réseaux de distribution de gaz naturel actifs sur le territoire belge", a donné le 15 janvier 2004 l'avis suivant:

### FORMALITÉS PRÉALABLES

1. En vertu du dernier alinéa de l'article 15/5, § 2, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, le Roi peut, après concertation avec les gouvernements des Régions et aux conditions qu'Il détermine, étendre le champ d'application des alinéas 1<sup>er</sup> à 3 de cette disposition aux tarifs de raccordement aux réseaux de distribution et d'utilisation de ceux-ci, ainsi qu'aux tarifs des services auxiliaires fournis par les entreprises de distribution.

Cette extension a été opérée en principe par l'arrêté royal du 7 février 2002 visant à l'instauration de tarifs de raccordement aux réseaux de distribution de gaz naturel et d'utilisation de ceux-ci, et de tarifs des services auxiliaires fournis par les entreprises de distribution. Le présent projet d'arrêté en poursuit la concrétisation.

En vertu de l'article 15/5, § 2, alinéa 1<sup>er</sup>, de la loi du 12 avril 1965, le Roi fixe la structure tarifaire générale sur la proposition de la Commission de Régulation de l'Électricité et du Gaz (CREG), tandis que pour fixer les règles visées à l'article 15/5, § 2, alinéa 3, de cette loi, Il doit uniquement recueillir l'avis de cette commission.

En l'espèce, la proposition formulée par la CREG le 27 mars 2003 ne se limite pas aux règles relatives à la structure tarifaire générale, mais porte également sur les règles visées dans la disposition citée en dernier lieu. Cette partie de la proposition peut cependant se fonder sur l'article 15/14, § 2, alinéa 3, de la loi du 12 avril 1965, selon lequel la commission peut faire des propositions de sa propre initiative dans les cas où cette loi ou ses arrêtés d'exécution prescrivent l'avis de la CREG. Il va de soi que lorsque le Roi, comme en l'espèce, reprend quasi intégralement la proposition de la CREG, cette proposition peut être réputée de substituer à l'avis visé à l'article 15/5, § 2, alinéa 3, de la loi du 12 avril 1965.

2. En vertu de l'article 15/5, § 2, dernier alinéa, de la loi du 12 avril 1965, une concertation aurait dû avoir lieu avec les gouvernements régionaux sur le projet. Aucune pièce du dossier soumis au Conseil d'État, section de législation, n'indique que cette concertation ait eu lieu <sup>(1)</sup>.

Il conviendra d'encore accomplir cette formalité. Dans l'hypothèse où, consécutivement à son accomplissement le régime en projet devait encore subir des modifications, les textes modifiés devront faire l'objet d'un avis du Conseil d'État, section de législation.

### EXAMEN DU TEXTE

#### Préambule

1. Le premier alinéa du préambule doit être complété par une référence à l'article 20/1, § 2, de la loi du 12 avril 1965, qui donne son fondement juridique à l'article 27 du projet.

Comme le dernier alinéa de l'article 15/5, § 2, ne figurait pas du tout dans l'article 15/5, § 2 original, qui a été inséré par la loi du 29 avril 1999, on complètera le premier alinéa du préambule par les mots ", inséré par la loi du 16 juillet 2001;" <sup>(2)</sup>.

2. La proposition de la CREG date du 27 mars 2003, et non du 23 janvier 2003. Le troisième alinéa du préambule sera adapté en conséquence.

---

<sup>(1)</sup> La concertation avec les gouvernements régionaux doit évidemment porter sur les règles mêmes visées à l'article 15/5, § 2, dernier alinéa, de la loi du 12 avril 1965, si bien qu'il ne peut suffire de faire référence à une demande des Régions de fixer un règlement des tarifs des gestionnaires de réseaux de distribution de gaz naturel.

<sup>(2)</sup> Vu l'articulation des différents alinéas de l'article 15/5, § 2, de la loi du 12 avril 1965, il pourrait également être fait référence à cette disposition dans son entier. On écrira par conséquent "... l'article 15/5, § 2, inséré par la loi du 29 avril 1999 et remplacé par la loi du 16 juillet 2001;".

3. Le cinquième alinéa du préambule doit faire référence à la concertation - qui doit encore intervenir - avec les gouvernements régionaux sur l'arrêté en projet, et non à la concertation avec les Régions qui a eu lieu le 20 décembre 2001.

4. Le cinquième alinéa du préambule commencera comme suit:

"Vu l'avis 36.370/1 du Conseil d'État, donné le ...".

#### Chapitre premier

Dans le texte français, l'intitulé de ce chapitre s'écrira "Chapitre premier" au lieu de "Chapitre I".

#### Article 1<sup>er</sup>

1. Dans le texte français de l'article 1<sup>er</sup>, alinéa 1<sup>er</sup>, il y a lieu de mentionner la date de l'arrêté royal (28 juin 1981) qui y est visé et de supprimer tout à la fin le mot "royal".

2. Dans le texte français de l'article 1<sup>er</sup>, alinéa 2, 2°, on écrira "alinéas 1<sup>er</sup> à 3" au lieu de "alinéa un à trois".

3. Sur la distinction entre les notions de "service complémentaire" (article 1<sup>er</sup>, alinéa 2, 16°) et de "service supplémentaire" (article 1<sup>er</sup>, alinéa 2, 17°), le délégué de la CREG a fourni la précision qui suit:

"Het onderscheid is dat een complementaire dienst nog wél iets te maken heeft met de activiteit van aardgasdistributie terwijl een supplementaire dienst niets meer te maken heeft met die activiteit, maar geleverd wordt door de distributienetbeheerder omwille van een opgebouwde specifieke know-how verbonden aan gasdistributie.

Voor aardgas is er in wezen maar één complementaire dienst, namelijk ontspanning (drukreductie) bij de klant. Dit staat ook zo geschreven in artikel 4 van het ontwerp KB. Deze dienst kan verschillen van klant tot klant (vooral bij de

industriële klanten die op de distributie zijn aangesloten) en moet niet noodzakelijk door iedereen op dezelfde wijze worden onderschreven.

Een supplementaire dienst kan bijvoorbeeld zijn het verhuren van gaskachels en/of optische vezels die langs een gasleiding liggen. Het kan ook iets heel anders zijn. Supplementaire diensten zijn dus erg uiteenlopend van aard en hun tarief kan daarom enkel geval per geval door de distributienetbeheerder opgesteld worden. Hoofdzak is ervoor te zorgen dat geen enkel van de kosten of opbrengsten, veroorzaakt door de supplementaire diensten, zich zouden mengen in de tarieven voor basis- en complementaire diensten, die gereguleerde tarieven zijn."

La distinction ainsi précisée devrait être exprimée dans le texte de l'article 1<sup>er</sup>, alinéa 2, 16° et 17° <sup>(3)</sup>.

3. La phrase qui, dans l'article 1<sup>er</sup>, 24°, suit la définition de la notion de "raccordement", doit être supprimée. En effet, une définition ne peut pas contenir de dispositions normatives <sup>(4)</sup>.

### Article 3

À l'article 3, § 5, la portée de la notion d'"immobilisations" n'est pas claire.

### Articles 6, 7 et 8

À la demande du membre compétent de l'auditorat, le délégué de la CREG a fourni les éclaircissements suivants concernant les articles 6 à 8:

---

<sup>(3)</sup> Une même observation s'applique au demeurant à l'article 1<sup>er</sup>, 11° et 12°, de l'arrêté royal du 15 avril 2002 relatif à la structure tarifaire générale et aux principes de base et procédures en matière de tarifs et de comptabilité des entreprises de transport de gaz naturel actives sur le territoire belge et à l'article 1<sup>er</sup>, 11° et 12°, de l'arrêté royal du 15 décembre 2003 relatif à la structure tarifaire générale et aux principes de base et procédures en matière de tarifs et de comptabilité des entreprises de transport de gaz naturel actives sur le territoire belge pour leurs nouvelles infrastructures de transport reconnues comme d'intérêt national ou européen et nécessaires pour permettre le développement à long terme de celles-ci. La section de législation a émis sur les projets de ces arrêtés, respectivement le 19 février 2002 et le 20 novembre 2003, un avis suivant la procédure d'urgence de sorte qu'ils n'ont pas été examinés de manière approfondie.

<sup>(4)</sup> L'emploi de phrases incidentes dans une énumération est du reste à éviter.

"Vraag 2 : wat betekent "meest representatieve parameters van de aangeboden dienst" ?

De meest representatieve parameters zijn de kostenveroorzakers van een dienst. Voor de dienst "ontspanning" (drukreductie) zijn de meest representatieve parameters de onderhoudskosten en de slijtage van de installaties. Voor de tariefbepaling van deze dienst moeten die twee parameters (loonkosten van het onderhoudsteam en afschrijvingen van de installaties) dus zeker in de term (of tariefformule) terug te vinden zijn.

Vraag 3 : Termen in verband met het gebruik van de parameter ?

In bovenvermeld voorbeeld is het duidelijk dat de term (of de tariefformule) in functie staat van het gebruik van de parameters : hoe meer kubieke meter aardgas er moet ontspannen worden des te hoger de slijtage en het onderhoud en dus de kost. Het resultaat van deze term (of tariefformule) stijgt of daalt naargelang het gebruik van de parameters.

Vraag 4 : Termen in verband met de onderschrijving van de parameter ?

Om aan de behoeftes van de klanten te kunnen voldoen moeten de distributienetbeheerders ervoor zorgen dat er voldoende capaciteit (debiet) voorzien is. De diameter van de leidingen en de capaciteit van de installaties moeten voldoende groot zijn om de klant van aardgas te bedienen zelfs op het moment dat deze klant een piekverbruik kent. De maximale capaciteit zal niet steeds gebruikt worden maar ligt toch voorhanden. De kost van die capaciteit is dus gemaakt en hangt niet af van het volume aardgas dat verbruikt wordt. De kost van de parameter "capaciteit", kan vertaald worden in een vaste term (of tariefformule) die enkel afhangt van de maximale hoeveelheid capaciteit die een klant onderschrijft of reserveert.

Vraag 5 : Beleid dat de verhouding bepaalt ?

Het tarief voor gebruik van de distributienetten kan bestaan uit een vast gedeelte en een volumegebonden gedeelte. De verhouding tussen het deel verbonden met het gebruik en het deel verbonden met de onderschrijving (vast gedeelte) wordt bepaald door een beleid gebaseerd op het streven naar de grootst mogelijke efficiëntie.

Dat wil zeggen dat de tarieven de verbruikers moeten aansporen om het distributienet zo efficiënt mogelijk te gebruiken.

Hoe gaat dit in zijn werk ?

Zoals hoger vermeld vergoedt het vast gedeelte de gereserveerde capaciteit.

Capaciteit dient om het piekverbruik te kunnen leveren aan de klanten.

Piekverbruiken vergen bijkomende investeringen die slechts een paar uur per jaar gebruikt worden en bemoeilijken het beheer van het distributienet. Piekverbruiken moeten dus tot een minimum herleid worden.

Indien de distributienetbeheerder in zijn tariefformule een groot gewicht geeft aan de term capaciteit (dus de verhouding vast/volumegebonden groot is) dan ontmoedigt hij hierdoor de klanten om grote capaciteiten te onderschrijven. De klanten gaan dus zoeken om hun piekverbruiken (hetgeen de capaciteit bepaalt) te

verminderen. Dit kunnen ze doen door eventueel het productieproces (de behoefte aan aardgas) meer te spreiden over de tijd, bijvoorbeeld over het jaar of over de 24 uren die een dag telt. Het tarievenbeleid kan er dus toe leiden dat de vraag naar aardgas meer gespreid wordt over het jaar of over dag/nacht zodat het distributienet efficiënter benut wordt. De algemene kosten kunnen daardoor gedrukt worden hetgeen ten goede komt aan alle gebruikers.

Vraag 6 : Draagwijdte van artikel 7 (seizoenen) ?

De draagwijdte van artikel 7 heeft te maken met het optimaal gebruik van capaciteit van het distributienet. Bij aardgas is net zo dat een gedeelte van het verbruik bijvoorbeeld afhangt van de buitentemperatuur en dat dus in de zomerperiode minder aardgas wordt verbruikt. Indien het tarief termen (of formules) zou bevatten die de distributie van aardgas in de zomer goedkoper maken, dan zullen bepaalde verbruikers geneigd zijn hun verbruik meer te verplaatsen naar de zomerperiode (indien het productieproces dat zou toelaten) en dragen zij zo bij tot een hogere gebruiksgraad van het distributienet. Dit kan alweer leiden tot algemene kostenverlaging.

Artikel 7 zegt wel "als dat mogelijk en redelijk is". De redelijkheid van een tarief dat het aardgas duurder zou maken in de winter is niet bewezen, vermits een residentiële verbruiker verplicht is zijn woning te verwarmen in de winter en dit niet kan verplaatsen naar de zomerperiode.

Vraag 7 : De tarifaire toeslagen die voortvloeien uit de niet-naleving van de gewone gebruiksvoorwaarden (artikel 8) ?

Bij het gebruik van het distributienetwerk is het noodzakelijk dat de geïnjecteerde hoeveelheden aardgas gelijk zijn aan de afgenomen hoeveelheden om het evenwicht van het net te behouden. Indien een gebruiker van het netwerk dit evenwicht niet zou respecteren moet hij daarvoor een boete betalen. Deze boetes zijn de tarifaire toeslagen die voortvloeien uit de niet-naleving van de gewone gebruiksvoorwaarden."

Soit, la portée ainsi définie des articles 6 à 8 devrait être plus clairement exprimée dans le texte de ces articles, soit le projet devrait être au moins accompagné d'un rapport au Roi qui pourrait donner de plus amples explications au sujet de ces articles <sup>(5)</sup>.

2. Dans la rédaction des articles 6 à 8, il y aura lieu de mieux tenir compte des règles de la légistique. Ainsi, on ne peut, en principe, utiliser un mot comme "devoir" <sup>(6)</sup> ou le futur de l'indicatif, et les objectifs de la réglementation ne doivent pas être exprimés <sup>(7)</sup>.

---

<sup>(5)</sup> Cette observation vaut également pour les articles 6 à 8 des arrêtés royaux des 15 avril 2002 et 15 décembre 2003.

<sup>(6)</sup> Cette observation vaut aussi pour l'article 30 du projet.

<sup>(7)</sup> Les objectifs de la réglementation peuvent cependant être explicités dans un rapport au Roi.

### Article 9

La question est de savoir quelle est la portée de la disposition selon laquelle les postes tarifaires liés aux impôts, prélèvements, surcharges, contributions et rétributions sont intégrés dans la facturation des tarifs, mais ne constituent pas des tarifs au sens des articles 3 à 8 de l'arrêté en projet (article 9), et comment cette disposition peut se concilier avec l'article 15/5 de la loi du 12 avril 1965. À cet égard, il y a lieu d'attirer l'attention entre autres sur l'article 15/5, § 2, alinéa 2, 2° et 3°, de la loi du 12 avril 1965, aux termes duquel les tarifs sont fixés "en fonction des coûts et permettent à l'entreprise de transport (ici "gestionnaire des réseaux de distribution de gaz naturel") de couvrir l'ensemble des coûts réels imputables aux tâches visées aux articles 15/1, 1°, et 15/2" et "ils comprennent une marge bénéficiaire équitable pour la rémunération des capitaux investis dans le réseau de transport (ici "réseau de distribution") en vue d'assurer le développement optimal de celui-ci à long terme".

Selon le régime en projet, les impôts sur les revenus pourraient être regardés comme un coût (voir article 9, 4°) et être pris en considération à ce titre pour le calcul des tarifs <sup>(8)</sup>. Ceci doit être réputé constituer une violation de la loi. Le gestionnaire de réseau, qui doit être constitué sous la forme d'une société commerciale, est assujéti à l'impôt des sociétés et est imposé à ce titre en vertu de l'article 185 du Code des impôts sur les revenus 1992 "sur le montant total des bénéfices, y compris les dividendes distribués". Ces bénéfices avant impôt représentent normalement la différence entre les revenus et les dépenses.

Du point de vue conceptuel, l'impôt des sociétés ne peut être considéré comme un coût, de sorte que cet impôt ne peut être incorporé aux tarifs.

### Article 10

1. La division de l'article 10, § 3, alinéa 2, en tirets doit être remplacée par une division en "1°", "2°", "3°", etc. Une division en tirets peut en effet prêter à confusion,

---

<sup>(8)</sup> En dépit de la rédaction confuse des deux premières phrases de l'article 9, qui doivent être remaniées, telle est bien la portée réelle de cette disposition. Le délégué de la CREG confirme d'ailleurs que ces postes tarifaires constituent effectivement des tarifs et que la deuxième phrase de l'article 9 a uniquement pour objet de préciser qu'il ne faut pas voir ces postes tarifaires à la lumière des critères visés aux articles 3 à 8.

notamment en cas de modification ultérieure de la disposition ainsi divisée et de renvois qu'y font d'autres dispositions.

2. L'article 10, § 3, ne se rapporte pas à la procédure de soumission et d'approbation des tarifs, et n'est donc pas à sa place dans le chapitre III du projet.

3. Concernant le dernier tiret de l'article 10, § 3, alinéa 2, on se reportera à l'observation sous l'article 9.

### Article 13

Une division en paragraphes est à déconseiller lorsque chacun des paragraphes ne comporte qu'un seul alinéa et que cette division ne peut contribuer à une présentation plus claire de l'article ainsi scindé.

La division de l'article 13 en trois paragraphes qui ne comportent chacun qu'un seul alinéa peut par conséquent être supprimée.

Une observation analogue s'applique à l'article 24.

### Article 14

À l'article 14, alinéa 1<sup>er</sup>, on écrira "comité de contrôle de l'Électricité et du Gaz" au lieu de "Comité de Contrôle".

### Article 15

À l'article 15, § 2, 3°, il faut spécifier le nombre d'assemblées générales qui sont visées par les termes "des dernières assemblées générales".

.../...

### Article 17

1. À l'article 17, § 1<sup>er</sup>, 2°, b), on écrira "un million d'euros" au lieu de "1 million EUR".
2. À l'article 17, § 1<sup>er</sup>, 4° et 8°, les tirets seront remplacés par les mentions "a)", "b)", "c)", etc.

### Article 19

Dans le texte néerlandais de la phrase introductive de l'article 19, on écrira "bepalingen" au lieu de "beschikkingen".

### Article 20

En ce qui concerne l'article 20, § 2, 1°, d), on se reportera à l'observation sous l'article 9.

### Article 26

1. Le délégué de la CREG précise que la notion de "bonus" renvoie à la différence entre le bénéfice estimé et le bénéfice effectivement réalisé, tandis que dans le cas inverse, il s'agit d'un malus.

En ce qui concerne la portée de l'article 26 du projet, il a en outre fourni les explications suivantes :

"Indien een bonus optreedt, dan wil dit zeggen dat er meer winst werd gemaakt dan toegestaan en verwacht werd. De tarieven waren dus te hoog en om ze op het juiste niveau te plaatsen voor het nieuwe jaar dient er rekening gehouden te worden met die bonus bij de bepaling van de tarieven voor het nieuwe jaar. Men spreekt hier van inbrengen van de bonus in het verlies of overschot van het afgelopen boekjaar, hetgeen een regularisatierekening is die specifiek gebruikt wordt voor het bijsturen van de nieuwe tarieven. In het geval van een bonus kan dit bedrag in mindering gebracht worden van de kosten van het nieuwe tarief."

Ces précisions pourraient également être reproduites dans le texte de l'arrêté en projet ou dans un rapport au Roi <sup>(9)</sup>.

2. À l'article 26, alinéa 1<sup>er</sup>, deuxième phrase, il faut viser l'article 20, § 2, 3°, au lieu de l'article 20, § 2, 2°.

3. À l'alinéa 4 de l'article 26, les deuxième et troisième phrases doivent chaque fois directement faire référence à l'article 15/5, § 2, alinéa 2, 3°, de la loi du 12 avril 1965. C'est en effet dans cette disposition, à laquelle il est simplement fait référence à l'article 20, § 2, 2°, a), du projet <sup>(10)</sup>, qu'est définie la notion de "marge bénéficiaire équitable".

---

<sup>(9)</sup> Une observation identique s'applique à l'article 25 de l'arrêté royal du 15 avril 2002 et de l'article 24 de l'arrêté royal du 15 décembre 2003.

<sup>(10)</sup> Et non l'article "19, § 2, 1°, a)", comme l'indique erronément la deuxième phrase de l'alinéa 4.

### Article 27

1. Les auteurs du projet semblent avoir perdu de vue que le montant des amendes auquel s'applique les décimes additionnels visés par la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales, ne sont majorés que de quarantes décimes <sup>(11)</sup> en application de l'article 1<sup>er</sup> de cette loi, et non plus de mille neuf cent nonante-neuf décimes.

La question est de savoir s'il ne faut pas revoir les montants figurant à l'article 27.

2. Dans l'article 27, on remplacera le symbole "EUR" par le mot "euro".

### Article 29

Le Conseil d'État, section de législation, n'aperçoit pas de raison spécifique de déroger au délai usuel d'entrée en vigueur des arrêtés prévu par l'article 6 de la loi du 31 mai 1961 relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires. L'article 29 semble donc devoir être omis du projet, d'autant plus que ce dernier impose nombre d'obligations aux gestionnaires de réseau concernés.

### OBSERVATIONS CONCERNANT LA LANGUE

1. Le projet comporte un certain nombre de discordances entre les textes français et néerlandais et doit être à nouveau vérifié afin de les éliminer.

---

<sup>(11)</sup> Majorés de quarante-cinq décimes à partir du 1<sup>er</sup> mars 2004.

À titre d'exemple, on peut signaler ce qui suit:

- le texte français de l'article 1<sup>er</sup>, 5°, ne rend pas le terme "effectieve" qui figure dans le texte néerlandais;
- les textes français et néerlandais de l'article 1<sup>er</sup>, 24°, ne concordent pas entièrement;
- l'équivalent des mots "aux réseaux desquelles", figurant dans le texte français de l'article 1<sup>er</sup>, 26°, manque dans le texte néerlandais;
- le texte néerlandais de l'article 3, § 5, ne comporte pas d'équivalent pour les mots "du coût de" en français;
- à l'article 9, 3°, le texte français mentionne "un gestionnaire de réseau de distribution", alors que le texte néerlandais utilise le terme "aardgasdistributienetbeheerder";
- à l'article 22, § 2, alinéa 1<sup>er</sup>, 5°, le texte français utilise le pluriel "les longueurs", tandis que le texte néerlandais emploie le singulier "de lengte";
- à l'article 22, § 2, alinéa 1<sup>er</sup>, 10°, le texte français utilise les mots "la description", tandis que le texte néerlandais fait état de "de samenstelling";
- dans cette même disposition, le texte néerlandais ne comporte pas d'équivalent pour les mots "du réseau de transport" (lire "du réseau de distribution de gaz naturel"), figurant dans le texte français;
- dans le texte français de l'article 26, alinéa 4, il y a lieu, conformément au texte néerlandais, d'écrire "ces dépenses" au lieu de "des dépenses";
- le texte néerlandais de cette même disposition, n'a pas rendu les mots "le paiement de", figurant dans le texte français;
- le texte français de l'article 28, alinéa 1<sup>er</sup>, ne comporte pas d'équivalent pour les mots "binnen (...) twee maanden", qui figurent dans le texte néerlandais.

.../...

2. Tant le texte français que le texte néerlandais sont susceptibles d'amélioration du point de vue de la langue.

Dans le texte néerlandais, il y a lieu en tout cas d'éliminer un certain nombre de gallicismes (tels que "binnen de vijftien dagen", "overmaken", "voorzien").

-----

La chambre était composée de

|           |                          |                                           |
|-----------|--------------------------|-------------------------------------------|
| Messieurs | M. VAN DAMME,            | président de chambre,                     |
|           | J. BAERT,<br>J. SMETS,   | conseillers d'État,                       |
|           | A. SPRUYT,<br>M. RIGAUX, | assesseurs de la section de l'égislation, |
| Madame    | A. BECKERS,              | greffier.                                 |

Le rapport a été présenté par M. P. DEPUYDT, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SMETS.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A. BECKERS

M. VAN DAMME